

543. Husby-Lyhundra kyrka. Nu vid kronobostället.

Pl. 119.

Litteratur: B 249, L 604. J. Peringskiöld, *Monumenta* 3, bl. 64; UFT h. 2 (1872), s. 32; E. Brate, *Anteckningar* 1915 (ATA).

Äldre avbildningar: P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 249); Brate foto 1915 (ATA).

Runstenen, som endast var ett fragment, fanns enligt anteckning på träsnittet i Peringskiölds

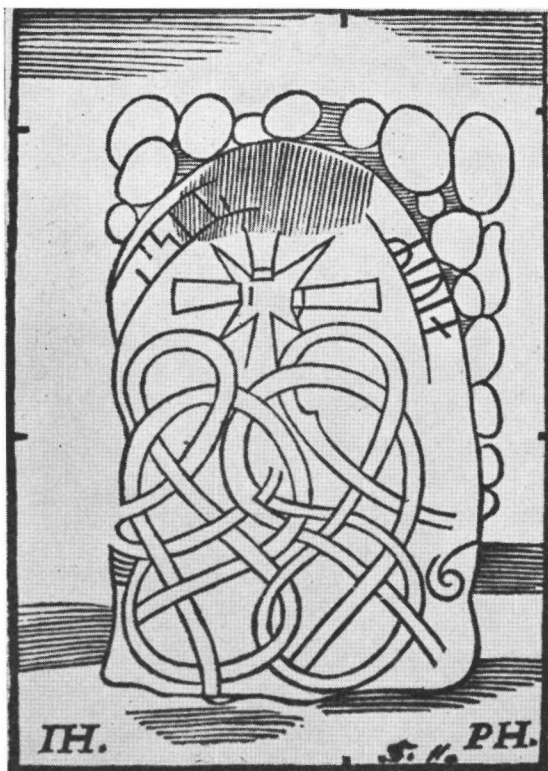

Fig. 292. U 543. Husby-Lyhundra kyrka. Efter B 249.

Monumenta i »Huseby kyrka vid altaret» (B 249: »I Kyrkan wid Altaret», L 604: »I kyrkan vid altaret»). Av träsnittet framgår icke klart, hur stenen har varit placerad. Sannolikt har den icke legat i golvet utan varit inmurad i väggen. Den är icke upptagen hos Dybeck, och i UFT h. 2 (1872) finnes anmärkt: »Stenen saknas nu.»

Ett större stycke av stenen har i senare tid blivit tillvarataget. Det stod 1915 uppställt mot nordvästra knuten av kronoboställets manbyggnad. Det befinner sig fortfarande på samma plats. En lös bit med de tre runorna *sia* (av de två sista dock endast nedre hälften) fanns på platsen 1915; det är nu förkommet.

Grå sandsten. Höjd 0,65 m., bredd 0,62 m. Det bevarade stycket, som har tillhört övre delen av en runsten, innehåller endast ornament. Upptill finnes nedre delen av ett kors. Kanterna äro avstötta med inskriftsslingan. På 1600-talet fanns även toppstycket i behåll med hela korset och en del av runslingan, som dock synes ha varit mycket utnött.

Inskrift (enligt B 249 och Brate):

... - - sin ... R iua sia ...
5 10

Till läsningen: Skraffering på träsnittet i B 249 anger, att inskriften har varit skadad och svårsläst. De tre runorna på Brates foto synas ha befunnit sig omedelbart nedanför den sista runan i B 249.

544. Husby-Lyhundra kyrka.

Pl 120.

Litteratur: Brev från kyrkoherden J. G. Hultgren till Riksantikvarien 10/9 1900 (ATA); E. Brate, *Svenska runristare* (1925), s. 101, *Anteckningar* 1915 (ATA).

Äldre avbildning: Brate foto 1915 (ATA).

I brev till Riksantikvarien den 10 sept. 1900 anmälde församlingens dåv. kyrkoherde J. G. Hultgren, att på kyrkogården gjorts ett runstensfynd. »Å en inköpt grafplats fann dödgräfvaren omkr. 4 fot djupt eller mera fragmenter af en runsten och ofvanpå dem andra stenhällar. Då bitarne af runstenen lades tillsammans på marken, passade de ihop, så att man kan se, huru hela runstenen sett ut. Slingorna äro cirkelformiga, men runorna äro så otydliga, att vi ej kunna